

[Augsburg], 15. März 1561

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 241r-v.
 Steinmann Nr. 731.
 Lit.: Husner S. 154, 156 (mit Auszug).

S. P. D. Quia de tua obliuione quereris, Oporine humaniss[ime], nugas meas in memoriam (etsi opus esse non existimo) tibi reuocabo. Primum Epicteti tomum iampridem accepisti, quem misi 28 Iulij superioris anni. 29 Augusti 1. Arriani librum, quem et ipsum te accepisse ex literis tuis cognoui. Quod impressionem distulisti, mihi potius, ac (verius vt dicam) fortunae quam tibi aut mihi imputo. Toties me et valetudo et ἀμουσοι occupationes interpellarunt, et adhuc sum valde animi dubius, an Arriani correctionem absoluere mihi liceat, qui mihi plus negocij facessit, quam Isocrates et Demosthenes. Adeo et mendosa pleraque sunt, et spinosa. Quae nisi magnitudine vtilitatis compensari putarem: versionem meam in ignem conijcerem, ne infirmae valetudini meae tantum negocij facesseret. Sed pergo emendando et annotando, et quantum in me erit, omnino curabo, vt ante Cal[endas] Maij totum Epictetum habeas. Nunc mitto II Tomum Latinum a me factum. Simplicium tuum graecum non mitto, quod dubito an graeca sis cum Latinis coniuncturus. Quo animo si es non deero voluntati tuae. Mihi quidem τὸ σωματοποιεῖν τὲ καὶ ἀνακαινοῦν τὰ ἐπικτήτου curae fuit, nec me post alios interpretes inanem caepisse laborem persuasum habeo. ἀλλ’ αὐτὸ δείζει, εἴγε δείζει. Dubito enim an per occupationes et valetudinem Arriani correctionem possum absoluere: Sed siue ego vixero siue mortuus fuero: vel mea compleas è Scheggij versione censeo, vel planè relictis meis, ex aliorum interpretum conuersionibus, vnum Epicteti quasi corpus conficias. Ego enim τὸ καθῆκόν τε καὶ τὸ κοινωφελές, ἀλλ’ οὐ τὸ κενόδοζον specto. Vt cunque sit, si Graeca cum Latinis coniunxeris, et iustum et praeclarum volumen erit, et vendibile, vti spero. Quòd si primum tomum seorsim excudisti: bene est. Seruiet is scholis et pueris. Sed recudendus erit (si quidem mihi auscultandum censueris) vt Epictetum integrum habeant lectores. Qua forma, quo charactere, Latinè tantum an Graecè etiam, non laboro. Neque curo, quo loco annotationes meae collocentur, quae magna ex parte erunt superuacaneae, si graeca praetermisericad, ad quae corrigenda potiss[imum] pertinent. Etsi nihil mutari velim, sed ad margines annotari castigationes meas aut (quod commodius videtur) vel in fine operis coniungi, vel capitibus singulis subijci. Sed et hoc erit indicij tui. Ita enim hanc lucubrationem ad te mitto, vt editionem me visurum non putem. Si quid mihi, priusquam excuderis, humanitus acciderit, exempla aliquot D. Ioanni Baptista Hainzelio Cos. Augustano patrono et amico meo integerrimo, mittas velim. De Gregora nihil somnio. οἱ γὰρ νέοι τοῦ γέροντος δυσκολώτεροι. Caetera quae inchoata habeo, nisi me repentina mors occuparit, in ignem conijienda curabo, ne temerario editionis honore, cum ignominia Manium meorum publicentur. Quod superest, propicium tibi Mercurium precor, et posthumos hosce liberos meos tuae fidei commendo, et si quem Basilea huc euntem inueneris, cura quaequo, vt is me adeat, quo reliqua Arriani ad te perferantur. Mittam fortasse 2 librum per tabellarium Francofordiam hinc redditurum, sed nihil audeo polliceri, ob valetudinem et occupationes. Vale mi chariss[ime] D. Oporine, cuius opera effectum est, vt mortuus etiam sim aliquandiu victurus. Idibus Martij 1561.

Hiero[nymus] Wolfius
 Tuus.